

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Joanna Lemańska

w sprawie ze skargi M. T.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...]. w sprawie o sygn. I ACo [...] i I ACz [...] oraz przed Sądem Okręgowym w S., po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 12 maja 2022 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

M. T. (dalej: skarżąca) w piśmie z 20 marca 2022 r. zatytułowanym „Zażalenie, skarga, wnioski”, przesłanym do Sądu Najwyższego pocztą elektroniczną, wniosła m.in. o stwierdzenie rażącej przewlekłości i bezczynności Sądu Apelacyjnego w [...]. w sprawie o sygn. I ACo [...] i ACz [...] oraz Sądu Okręgowego w S. (nie wskazując właściwej sygnatury akt tego Sądu).

Zarządzeniem z 5 kwietnia 2022 r. skarżąca została wezwana do uzupełnienia braku formalnego powyższego pisma poprzez:

- a. własnoręczne podpisanie pisma albo ponowne jego nadesłanie z oryginalnym własnoręcznym podpisem,
 - b. wskazanie sygnatury akt postępowania przed Sądem Okręgowym w S., którego dotyczy skarga, albowiem podane w niej sygnatury (I ACo [...] i ACz [...]) dotyczą postępowań przed Sądem Apelacyjnym w [...].
- w terminie tygodniowym od daty doręczenia wezwania, pod rygorem odrzucenia skargi.

Pismo sądowe zawierające wezwanie do wykonania zarządzenia z 5 kwietnia 2022 r. zostało doręczone skarżącej 21 kwietnia 2022 r. Termin na wykonanie zarządzenia upłynął bezskutecznie z dniem 28 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość albo ustawa) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego (art. 6 ust. 1 ustawy). Wymagania te określa art. 126 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz.U. 2021, poz. 1805 ze zm.; dalej: k.p.c.), wymieniając wśród nich podpis strony albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika (§ 1 pkt 6).

Jak wskazano w części historycznej, pismo z 20 marca 2022 r., zawierające skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...]. i przed Sądem Okręgowym w S., zostało wniesione przez M. T. za pośrednictwem poczty elektronicznej. W obowiązującym stanie prawnym możliwość skutecznego wnoszenia pism procesowych w postępowaniu cywilnym drogą elektroniczną (poza obsługującym postępowanie sądowe systemem teleinformatycznym) nie jest jednak przewidziana. W uzasadnieniu uchwały z 23 maja 2012 r., III CZP 9/12, Sąd Najwyższy wyjaśnił w związku z tym, że pismo procesowe złożone w postaci elektronicznej – w zakresie nieunormowanym szczególnymi przepisami – nie wywołuje skutków prawnych, które ustawa wiąże ze złożeniem pisma

procesowego. Trzeba jednak wyraźnie zastrzec, że czym innym jest niedopuszczalność wniesienia pisma w postaci elektronicznej – w braku stosownego przepisu szczególnego – a czym innym kwestia, czy za pismo procesowe, w ujęciu tradycyjnym, może być uznany wydruk obrazujący treść pisma złożonego w postaci elektronicznej, np. za pomocą poczty elektronicznej, pod instytucjonalnym adresem elektronicznym konkretnego sądu. Pismo przesłane do sądu w postaci elektronicznej może bowiem uzyskać wymiar materialny, tzn. zostać wydrukowane, a więc przyjąć cechy pisma tradycyjnego. Jak wskazał jednak Sąd Najwyższy w powołanej uchwale, jest w związku z tym oczywiste, że wydruk pisma wniesionego w postaci elektronicznej nie zawiera oryginalnego, własnoręcznego podpisu strony (autora), co rodzi konieczność uzupełnienia wynikającego stąd braku formalnego tego pisma.

Innym wymogiem formalnym pisma procesowego jest zawarcie w nim osnowy wniosku lub oświadczenia strony wnoszącej pismo (art. 126 § 1 pkt 4 k.p.c.). Ustawa o skardze na przewlekłość precyzuje ten wymóg w odniesieniu do skargi stanowiąc, że powinna ona zawierać żądanie stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy (art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy). Oznaczenie „postępowania w sprawie, której skarga dotyczy” powinno nastąpić poprzez podanie sygnatury akt tej sprawy (por. art. 126 § 2¹ k.p.c.).

W sprawach nieuregulowanych w ustawie o skardze na przewlekłość do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy (art. 8 ust. 2 ustawy). W przypadku niniejszej skargi będą to przepisy o postępowaniu zażaleniowym w sprawach cywilnych. Stanowią one m.in., że do postępowania toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu apelacyjnym (art. 397 § 3 k.p.c.). Jak z kolei stanowi art. 373 § 1 k.p.c., sąd drugiej instancji odrzuca apelację spóźnioną, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie usunęła w wyznaczonym terminie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie powołanych wyżej przepisów orzekł jak w sentencji i skargę na przewlekłość postępowania wniesioną przez M. T. odrzucił – albowiem skarżąca w zakresie jej na to zarządzeniem z

5 kwietnia 2022 r. terminie nie uzupełniła jej braków formalnych w postaci braku podpisu oraz braku wskazania sygnatury akt sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym w S., której skarga dotyczy.

a.s.